

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΙΟΡΔΑΝΙΑΣ

Τό Σάββατον, 15^{ην}/28^{ην} Ἰουλίου 2018, ἔλαβε χώραν ἡ ἐγκατάστασις τοῦ διὰ Συνοδικῆς ἀποφάσεως διωρισθέντος Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Βορείου Ἰορδανίας μέ ἔδραν τήν πόλιν Ἴρμπετ Ἀρχιμανδρίτου π. Ραφαήλ.

Ἡ ἐγκατάστασις αὕτη ἔλαβε χώραν εἰς θείαν Λειτουργίαν, τελεσθεῖσαν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Ἴρμπετ, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρου, Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου, τοῦ ἐγκαθισταμένου Ἀρχιμανδρίτου Ραφαήλ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν βορείῳ Ἰορδανία, τῶν ἐφημερίων τῆς πόλεως Ἴρμπετ Πρεσβυτέρου π. Ἀμπντάλλα καί Πρεσβυτέρου π. Ἰωάννου, τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς ἐνορίας ἀραβιστί καί ἑλληνιστί καί μετέχοντος πολλοῦ λαοῦ, προσευχομένου καί δεομένου ὑπέρ τοῦ ἐγκαθισταμένου νέου ποιμένος αὐτῶν.

Πρός τόν Ὁρθόδοξον λαόν τοῦτον ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί, ὡς ἔπεται:

«Πρεσβύτερος τούς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ, ὁ συμπρεσβύτερος καί μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καί τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός, ποιμάνετε τό ἐν ὑμῖν ποιμνίον τοῦ θεοῦ μή ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἐκουσίως, μηδέ αἰσχροκερδῶς, ἀλλά προθύμως, μήδ' ὡς κατακυριεύσαντες τῶν κλήρων, ἀλλά τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου», (Α' Πέτρου 5, 1-3), παραγγέλλει τοῖς πρεσβυτέροις ὁ Ἀπόστολος Πέτρος.

Ὅσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρίτα π. Ραφαήλ,

Ἡ ἀγία καί Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τήν ἐπί σειράν ἐτῶν εὐδόκιμον διακονίαν σου ἐν τῷ ἱερῷ προσκυνήματι τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου ἐν Βηθλεέμ, ὡς καί τήν μετά θείου ζήλου ποιμαντικήν σου δραστηριότητα, ἦν ἀνέπτυξας, διωρίσατο ὑμᾶς τῇ Ἡμετέρᾳ Πατριαρχικῇ καί Πατρικῇ εἰσηγήσει Πατριαρχικόν Ἐπίτροπον ἐν τῷ βορείῳ Χασιμιτικῷ Βασιλείῳ τῆς Ἰορδανίας μέ ἔδραν τήν μεγαλόπολιν Ἴρμπετ.

Τήν νέαν ταύτην ποιμαντικήν διακονίαν ἐν τῷ ἀμπελῶνι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγίας παμμήτορος τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησίας, καλεῖσαι νά ἀναλάβης ἀκούων εἰς τούς λόγους τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου λέγοντος «καί τίς ὁ κακῶσας ὑμᾶς, ἐάν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταί γένησθε;», (Α' Πέτρ. 3,13).

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι «ὁ μέν θερισμός πολὺς, οἱ δέ ἐργάται ὀλίγοι», (Ματθ. 9,37) ἀφ' ἑνός· «καί ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου καί ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτου συμπνίγει τόν λόγον [τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου] καί ἄκαρπος γίνεται», (Ματθ. 13,22) ἀφ' ἑτέρου, ὡς καταδεικνύουν καί τά σημεῖα τῶν καιρῶν.

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, ἔχουσα πρῶτον αὐτῆς Ἱεράρχην, τόν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ χειροτονηθέντα, ἅγιον ἀπόστολον Ἰάκωβον

τόν Ἀδελφόθεον καί λαχοῦσα τόν κληῖρον τῆς πνευματικῆς αὐτῆς δικαιοδοσίας ἐν τῇ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας ἐκατέρωθεν τῶν ρείθρων τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, οὐκ ἐπαύσατο εὐαγγελίζεσθαι τήν σταυρικήν καί κενωτικήν καί θυσιαστικήν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἀκούουσα καί πάλιν εἰς τούς λόγους τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου λέγοντος· «εἰς τοῦτο γάρ ἐκλήθητε, ὅτι καί Χριστός ἔπαθεν ὑπέρ ὑμῶν ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὅς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδέ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι Αὐτοῦ, ὅς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδώρει, πάσχων οὐκ ἠπεῖλει παρεδίδου δέ τῷ κρίνοντι δικαίως· ὅς τάς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι Αὐτοῦ ἐπί τό ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάθητε, (Α΄ Πέτρ. 2, 21-24).

Ἀδιάψευστα μαρτύρια καί τεκμήρια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ἀποτελοῦν τά εἰς τά σπλάγχνα τῆς εὐλογημένης γῆς τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας φυλασσόμενα διά μέσου τῶν αἰώνων καί τά νῦν ἀναδεικνυόμενα Ἑλληνορθόδοξα μνημεῖα ὡς καί αἱ ζῶσαι Χριστιανικά καί δῆ Ἑλληνορθόδοξοι Κοινότητες, αἱ ὁποῖαι ἀπολαμβάνουν τοῦ σεβασμοῦ τῆς θρησκευτικῆς αὐτῶν ταυτότητος, ἀλλά καί τῆς πλήρους ἐλευθερίας ἐξασκήσεως τῶν λατρευτικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν. Τήν ἀλήθειαν ταύτην μαρτυροῦν οἱ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ (Ἱρμπετ) καί τοῖς περιχώροις αὐτῆς διαβιοῦντες, Χριστιανοί ἐν ἀρμονίᾳ τῶν ἑτεροθρήσκων συμπολιτῶν αὐτῶν.

Ἡ γεραρά Ἁγιοταφίτικῆ ἡμῶν Ἀδελφότης, ἡ ἀναδειχθεῖσα ὑπό τῆς θείας προνοίας φύλαξ καί λειτουργός τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων καί διάκονος τοῦ Χριστιανικοῦ ποιμνίου ἡμῶν συνεχίζει τήν ἀποστολήν αὐτῆς, στοιχοῦσα εἰς τό τοῦ θείου Παύλου παράγγελμα τῷ μαθητῇ αὐτοῦ Τιμοθέῳ λέγοντος: «σύ δέ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τήν διακονίαν σου πληροφόρησον», (Β΄ Τιμ. 4,5).

Σύ δέ λοιπόν, πάτερ Ραφαήλ, γνήσιον τέκνον τῆς Ἁγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος πληροφόρησον, δηλαδή φέρε εἰς πλήρες καί αἴσιον πέρας, τῆς διακονίας, ἡ ὁποία σοῦ ἀνετέθη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Πολλαπλασίασον τό ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δοθέν σοι τάλαντον τοῦ οἰκονόμου τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ, συνεχίζων τό θεάρεστον ποιμαντικόν ἔργον τοῦ προκατόχου τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, «τύπος γινόμενος τοῦ ποιμνίου», (Α΄ Πέτρ. 5,3).

Τούς δέ συμπρεσβυτέρους σου τίμησον «ὡς συνέδριον θεοῦ καί σύνδεσμον τῶν ἀποστόλων» (Ἀγ. Ἰγνάτιος) «Ἱερωσύνη γάρ ἐστὶ, τό πάντων ἀγαθῶν ἐν ἀνθρώποις ἀναβεβηκός· ἥς ὁ καταμανεῖς, οὐκ ἄνθρωπος ἀτιμάζει, ἀλλά θεόν καί Χριστόν Ἰησοῦν, τόν πρωτότοκον καί μόνον τῆ φύσει τοῦ Πατρός Ἀρχιερέα. Πάντα οὖν ὑμῖν μετ'εὐταξίας ἐπιτελείσθω ἐν Χριστῷ. Οἱ λαϊκοί τοῖς διακόνοις ὑποτασσέσθωσαν. Οἱ διάκονοι τοῖς πρεσβυτέροις· οἱ πρεσβύτεροι τῷ Ἐπισκόπῳ· ὁ Ἐπίσκοπος τῷ Χριστῷ, ὡς αὐτός τῷ Πατρί», παραγγέλλει ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος. (ΒΕΠ, τόμος 2^{ος} σελίς 315).

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν ἐν Χριστῷ εὐταξίαν συνιστᾷ ἡ μέριμνα τοῦ Πνευματικοῦ Ποιμένος καί μάλιστα τῶν προεστώτων Πρεσβυτέρων, πρός τούς ὁποίους ὁ θεῖος Παῦλος λέγει «τό δέ καλόν ποιοῦντες μή ἐκκακῶμεν· καιρῷ γάρ ἰδίῳ θερίσομεν μή ἐκλυόμενοι. Ἔρα οὖν ὡς καιρόν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τό ἀγαθόν πρός πάντας, μάλιστα δέ πρός τούς οἰκείους τῆς πίστεως», (Γαλ. 6, 9-10).

Εἰς τοῦτο πράγματι διεκρίθησαν πάντες οἱ ἅγιοι καί δῆ μάρτυρες τῆς ἀγάπης

τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἡ σήμερον τιμωμένη ἁγία μάρτυς Ἰουλίττα μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Κηρύκου, οἵτινες ἀνεδείχθησαν «ἀστέρες φαιδροί ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας, φωταγωγοῦντες τήν γῆν τοῖς θαύμασιν αὐτῶν» κατὰ τόν μελωδόν.

Αὐτούς καί ἡμεῖς ἱκετεύσωμεν, ἵνα πρεσβεύουσιν μετὰ τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν δωρηθῆναι ὑμῖν, πάτερ Ραφαήλ, Πνεῦμα ἡγεμονικόν καί Ποιμαντικόν, ἡμῖν δέ ἔλεον καί εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τῷ δέ σεβαστῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Ἀμπντάλλα σὺν τῷ οἴκῳ Αὐτοῦ καί τῷ Χασιμιτικῷ Βασιλείῳ τῆς φιλτάτης ἡμῶν Ἰορδανίας δύναμιν, ὑγιείαν κατ' ἄμφω καί μακροήμερουσιν ἐπ' ἀγαθῷ πάντων τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ταύτης καί ὑπέρ τῆς διαφυλάξεως τῶν ἱερῶν τόπων καί δὴ τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ, τῶν τελούντων ὑπὸ τὴν Βασιλικὴν Αὐτοῦ κουστωδίαν.

Καί νῦν, Ὀσιολογιώτατε Ἀρχιμανδριῖτα Πάτερ Ραφαήλ, λάβε τόν Τίμιον τοῦ Κυρίου Σταυρόν, τό ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, ἵνα ἐν αὐτῷ καί δι' αὐτοῦ κατευθύνῃς τά βήματα τοῦ ποιμνίου σου πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, Ἀμήν”.

καί ἀντεφώνησε ὁ Πατριαρχικός Ἐπιτροπος Ἀρχιμανδρίτης Ραφαήλ ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα.

Ἐκ μέρους τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ μέ αἰσθήματα βαθείας τιμῆς, ὁ φειλομένου σεβασμοῦ καί πνευματικῆς χαρᾶς Σᾶς ὑποδεχόμαστε σήμερα στό Ἴρμπεντ, τὴν ἔδρα τῆς Πατριαρχικῆς Περιφερείας Βορείου Ἰορδανίας μέ τό Εὐαγγελικό «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου» καί μέ τούς λόγους τοῦ μεγαλοφωνωτάτου προφήτου Ἠσαΐου:
«Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τά ἀγαθά».

Ἡ παρουσία Σας ἀποτελεῖ γιά μᾶς μεγάλη εὐλογία, διότι ἔρχεσθε ἀπὸ τὴν ἁγία πόλη τῆς Ἱερουσαλήμ κομίζοντάς μας τὴν χάρη καί τὴν εὐλογία τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου καί ὅλων τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων τῆς Ἁγίας Γῆς. Ἡ εὐλογημένη παρουσία Σας μᾶς ἐνδυναμώνει, μᾶς στηρίζει καί παράλληλα δηλώνει τὴν ἐνότητα τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

Μακαριώτατε, ἐξομολογητικῶς σᾶς ἀναφέρω, ὅτι ὑπακούοντας στή σεπτὴ ἐντολή Σας κατόπιν καί ἀποφάσεως τῆς περὶ Ὑμᾶς Ἱερᾶς Συνόδου ἦλθα στόν εὐλογημένο αὐτό τόπο ἐπαναλαμβάνοντας τούς λόγους τοῦ Χριστοῦ «διακονῆσαι αὐτός ἐλήλυθα». Ἦλθα γιά νά διακονήσω τό μυστήριον τῆς σωτηρίας τοῦ ποιμνίου καί νά προσφέρω ἀπλόχερα τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Ἦλθα γιά νά ζήσω τίς χαρές καί τίς λύπες τῶν ἀνθρώπων.

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τῆς ἐλεύσεώς μου στόν εὐλογημένο αὐτό τόπο αἰσθάνθηκα οἰκειός. Βρῆκα πόρτες καί καρδιές ἀνοιχτές. Βρῆκα εὐλογημένους ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀθορύβως ἀγωνίζονται γιά τό καλὸ τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ποιμνίου καί οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή μέ ἀγκάλιασαν καί μέ περιέβαλλαν μέ ἀγάπη. Βρῆκα εὐλαβεῖς ἀνθρώπους πού σέβονται καί τιμοῦν τόν ἱερό κληρο. Κυρίως ὅμως βρῆκα παιδιά, νέους καί νέες πού ἀγαποῦν τόν Χριστό καί τὴν Ἐκκλησία Του. Αὐτό τόν ἱερό κληρο καί τόν περιούσιον λαό τοῦ Θεοῦ, Μακαριώτατε, ἦλθα γιά νά διακονήσω

καί θά εἶμαι δίπλα του καί θά προσεύχομαι ὁ θεός νά τοῦ χαρίζει υἰγεία, δύναμη καί κάθε ἀγαθό.

Αὐτή τήν ἱερή στιγμή καί ἐνώπιόν Σας τούς καλῶ ὅλους νά ἐργασθοῦμε ἀπό κοινοῦ, γιά τήν δόξα τοῦ θεοῦ καί τῆς ἀγίας Του Ἐκκλησίας. Καλῶ τούς Ἱερεῖς, τά μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μας Συμβουλίων, τούς Ἱεροψάλτες μας, τούς λαϊκοὺς συνεργάτες τῆς Ἐκκλησίας, ἄνδρες καί γυναῖκες, τούς ὑπευθύνους τῆς Νεότητος καί τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, τούς Προσκόπους καί ὅλους, ὅσοι ἐργάζονται στήν Ἐκκλησία καί τούς παρακαλῶ μέ τόν ἴδιο ζῆλο νά συνεχίζουν τό ἔργο τους.

Ὅλοι μέσα στό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νά συμμετέχουν καί νά ἀξιοποιῶνται μέ τά χαρίσματα πού τούς ἔχει δώσει ὁ θεός. Μαζί τους γίνεται σήμερα μιὰ νέα ἀρχή στή διακονία τῆς Περιφέρειας μας. Μόνος μου δέν θά μπορέσω νά κάνω τίποτε. Ὅλοι μαζί θά κάνουμε ὅ,τι μποροῦμε. Γι' αὐτό τούς θέλω μαζί μου Κληρικούς καί λαϊκοὺς συνεργάτες τῆς Ἐκκλησίας, ζητῶ τίς προσευχές τους καί τή συναντίληψη, τή συνδρομή καί τή συνεργασία.

Αἰσθάνομαι βαθύτατη τήν ἀνάγκη, νά ἀπευθύνω θερμές εὐχαριστίες πρὸς ὅλους, ὅσοι βρίσκονται σήμερα στόν ἱερό αὐτόν χῶρο τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Πρὸς τούς ἀγίους Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι ὑπεβλήθησαν στόν κόπο νά ἔρθουν γιά νά συμμετάσχουν στήν ἔναρξη τῆς νέας μου διακονίας. Τούς ἱερεῖς, τίς χορωδίες, τούς νέους καί τίς νέες, τούς προσκόπους καί ὅλους ἐσᾶς, σᾶς εὐχαριστῶ καί σᾶς παρακαλῶ νά προσεύχεστε γιά τήν ἀναξιότητά μου.

Ἐπίσης θέλω νά εὐχαριστήσω ὅλες τίς ὑπηρεσίες ἀσφαλείας, οἱ ὁποῖες συμμετέχουν μαζί μας ἀπό νωρίς τό πρωί. Καί δοξάζουμε τό θεό γιά τήν εὐλογία τῆς ἀσφαλείας στήν εὐλογημένη πατρίδα μας, ὀφειλομένη στή σοφή Χασιμιτική ἡγεσία ὑπό τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τόν Βασιλέα Ἀμπντουλλάχ Μπίν Ἀλ Χουσάϊν.

Μακαριώτατε.

Ἰδιαίτερως Σᾶς εὐχαριστῶ ἀπό τά βάθη τῆς καρδιάς μου, γιά τήν ἐμπιστοσύνη Σας στό πρόσωπό μου, γιά τίς πατρικές Σας συμβουλές, γιά τήν στοργική Σας ἀγάπη καί Σᾶς παρακαλῶ πολύ νά προσεύχεσθε νά ἐπιτελῶ τά καθήκοντά μου μέ φόβο θεοῦ.

Ζητῶ τήν Πατριαρχική Σας εὐλογία καί υἰϊκῶς ἐκ βαθέως εὐχομαι ὁ Τριαδικός θεός νά Σᾶς χαρίζει ἐπί ἔτη πολλά ἀκαταπόνητη υἰγεία, μέ θερμουργό πίστη καί Σταυροαναστάσιμο φρόνημα, ὥστε, καθοδηγούμενος ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, νά ὀδηγεῖτε τό χριστεπώνυμο πλήρωμα τοῦ παλαιφάτου Ἑλληνορθοδόξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων σέ διαρκῆ πνευματική καρποφορία καί νά ἀκτινοβολεῖτε στή σύγχρονη ἐποχή τό φῶς τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως”.

Ἄμα τῆ ἀπολύσει, ὁ λαός λαβῶν τό ἀντίδωρον ἠσπάσθη τήν χεῖρα τοῦ Μακαριώτατου.

Ἦκολούθησε συγκέντρωσις εἰς τήν αἴθουσαν διά τό κέρασμα.

Ἐν συνεχείᾳ παρετέθη μεσημβρινή τράπεζα εἰς ἐστιατόριον τῆς πόλεως ὑπό τοῦ Πατριαρχείου. Διαρκούσης τῆς τραπέζης ταύτης ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως ἑλληνιστί:

«Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος ἀποστυγνοῦντες τό πονηρόν κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ, τῆ

φιλαδελφεία εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι», (Ρωμ. 12, 9-10). μηδενί κακόν ἀντί κακοῦ ἀποδιδόντες· προνοούμενοι καλά ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· εἰ δυνατόν, τό ἐξ ὑμῶν μετά πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες (Ρωμ. 12, 17-18), παραγγέλλει ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἀγαπητοί καί Σεβαστοί Πατέρες καί ἀδελφοί,

ἀξιότιμοι κυρίαί καί κύριοι,

Εὐχαριστοῦμεν τόν ἅγιον καί πανοικτίρμονα θεόν, ὁ Ὅποῖος μᾶς ἠξίωσεν νά τελέσωμεν τήν θεϊαν λειτουργίαν ἐν τῷ ἱερῷ Ναῶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐπί τῇ εὐλογημένη ταύτῃ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ νέου Πατριαρχικοῦ ἡμῶν Ἐπιτρόπου, ἐν τῇ μεγαλοπόλει τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας Ἴρμπετ, καί τῶν περιχώρων, Ὀσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Ραφαήλ.

Χαιρόμεθα ἰδιαιτέρως, διότι ἡ ποιμαντική φροντίς καί μέριμνα τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἐν τῇ πνευματικῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτοῦ ἐκατέρωθεν τῶν ρείθρων τοῦ Ἰορδάνου συνεχίζεται ἄνευ τινός προσκόμματος. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τήν ἐλευθέραν ἄσκησιν τῶν θρησκευτικῶν καί λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων, τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνουσιν ὅλοι αἱ θρησκευτικάί καί δῆ Χριστιανικά Κοινότητες ἐν τῷ Χασιμιτικῷ Βασιλείῳ τῆς Ἰορδανίας.

Ἡ ἀποστολή τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πατριαρχείου, δηλονότι τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, ἐρείδεται ἐπί τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου λέγοντος: «Ἀγαπήσεις Κύριον τόν θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καί ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καί ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου» καί «ἀγαπήσεις τόν πλησίον σου ὡς σεαυτόν», (Ματθ. 22, 37-39).

Ὁ ἀγαπῶν τόν θεόν «ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ» δέν δύναται παρά νά ἀγαπᾷ καί τόν πλησίον αὐτοῦ, δηλαδή τόν συνάνθρωπόν του, ὡς κηρύττει καί ὁ θεῖος Παῦλος: «Προνοούμενοι καλά ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· εἰ δυνατόν τό ἐξ ὑμῶν μετά πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες», (Ρωμ. 12,18).

Τήν μετά πάντων τῶν ἀνθρώπων εἰρήνευσιν εὐαγγελίζονται καί κηρύττουν τά Πανάγια Προσκυνήματα, τά ὁποῖα μετ' αὐτοθυσίας καί αὐταπαρνήσεως διακονεῖ διά μέσου τῶν αἰώνων τό μοναστικόν τάγμα τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ συμβολή τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πατριαρχείου μετά τῆς Ἀγιοταφίτικῆς αὐτοῦ Ἀδελφότητος, τόσον εἰς τήν διαφύλαξιν τῶν ἁγίων Τόπων ὡς τόπων λατρείας καί προσευχῆς, ὅσον καί εἰς ἀρμονικήν συνύπαρξιν Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων καί γενικώτερον τῶν πιστῶν τῶν Ἀβραμιαίων θρησκείων ἀναγνωρίζεται ὑπό πάντων, ἰδιαιτέρως δέ ὑπό τοῦ σεβαστοῦ ἡμῖν Βασιλέως τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας Ἀμπντάλλα Ἴμπν Χουσεῖν τοῦ Β', ὑπό τήν ἐπιτήρησιν (custody), τοῦ ὁποίου τελοῦν τά ἐν Ἱεροσολύμοις ἱερά Προσκυνήματα Ἰσλαμικά καί Χριστιανικά.

Ἡμεῖς ἀκούοντες εἰς τούς λόγους τοῦ σοφοῦ Παύλου: «τά τῆς εἰρήνης διώκωμεν καί τά τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους», (Ρωμ. 14,19), προέβημεν μετά τῆς περὶ ἡμᾶς Ἀγίας καί Ἱεραῆς Συνόδου εἰς τόν διορισμόν Πατριαρχικῶν Ἐπιτρόπων ἐν Ἀμμάν, Μαδηβᾶ, Ἴρμπετ καί ἀλλαχοῦ, ἵνα τοιουτοτρόπως ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς πνευματικάς καί κοινωνικάς ἀνάγκας τοῦ Χριστεπωνύμου εὐλαβοῦς ἡμῶν ποιμνίου, ἀλλά καί νά ἐνισχύσωμεν τό δύσκολον μέν, θεάρεστον δέ ποιμαντικόν ἔργον τῶν ἀγαπητῶν ἡμῖν καί εὐσεβῶν Ἱερέων.

Ἐπί δέ τούτοις, κρίνομεν πρέπον, ὅπως ἐκφράσωμεν τὰς θερμάς Ἡμῶν εὐχαριστίας

εἰς πάντας ὑμᾶς, τοὺς τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας ὑμῶν τὴν ἱεράν ταύτην ἐκδήλωσιν, ἰδιαιτέρως δέ εἰς τὰς τοπικὰς πολιτικάς, στρατιωτικάς καὶ ἀστυνομικάς ἀρχάς, πολλῶν δέ μᾶλλον εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν σεβαστὸν καὶ ἀγαπητὸν Ἡμῖν Ἄνακτα τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας Ἀμπντάλλα Ἴμπν Χουσεῖν τὸν Β΄, τοῦ ὁποίου ἡ ἡγετική οἰακοστροφία ἀποτελεῖ ἐγγύησιν σταθερότητος καὶ εἰρηνικῆς συνυπάρξεως τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ καὶ τῇ εὐρυτέρᾳ περιοχῇ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς διαβιούντων ἐθνικο-θρησκευτικῶν κοινοτήτων. Εἶψαν Αὐτοῦ πολλὰ τὰ ἔτη.

Τέλος, θά ἦτο παράλειψιν νὰ μὴν ἐπαινέσωμεν τό ὑπό τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου ἐπιτελεσθέν ποιμαντικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔργον κατὰ τὴν θητείαν αὐτοῦ ὡς Πατριαρχικοῦ Ἡμῶν Ἐπιτρόπου ἐν Ἱερμπετ. Τόσον εἰς τὸν Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Ραφαήλ, ὅσον καὶ εἰς τὸν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Πέλλης κ. Φιλούμενον εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν εἰς τὴν νέαν αὐτῶν διακονίαν καὶ ἀποστολήν. Ἀμήν».

καὶ ὁ ἐγκατασταθεὶς Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Ἀρχιμανδρίτης Ραφαήλ ἀντεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι ἀντιφωνήσεως αὐτοῦ ἑλληνιστί:

“Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι ἱστορικὴ γιὰ τὴν Βόρειο Ἰορδανία καὶ ὅλοι μας δεχόμεστε τὴν ἐπίσκεψή Σας ὡς μάννα ἐξ οὐρανοῦ καὶ δρόσο τὴν ἐξ Ἀερμῶν. Ἡ ἐπίσκεψή Σας, περιποιεῖ γιὰ ὅλους μας ἰδιαίτερη τιμὴ καὶ εὐλογία.

Ἀξιωθήκαμε σήμερα, νὰ σᾶς δοῦμε στὸν Ἱερό Ναό τοῦ ἀγίου Γεωργίου ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης, προεξάρχοντα τῆς θείας Λειτουργίας, «εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς» καὶ τώρα μέ χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση Σᾶς βλέπουμε στήν κορυφή τῆς Τραπέζης, Ἐσᾶς, τὸν κλείζοντα τὸν Πάνσεπτο Πατριαρχικὸ θρόνο τῆς πόλεως τοῦ Μεγάλου Βασιλέως, τὸν θρόνο τοῦ ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Γι’ αὐτό, ἔμπλεοι χαρᾶς καὶ ἱερᾶς συγκινήσεως, ἐπαναλαμβάνουμε τό δαυϊτικὸ «Κύκλω τῆς τραπέζης σου ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου, χαῖρε, εὐφραίνου προσάγων ταῦτα τῷ Χριστῷ Ποιμενάρχα». Δεχθεῖτε τίς ἐκ βάθους καρδίας εὐχαριστίες μου.

Εὐχαριστῶ τοὺς ἀγίους Ἀρχιερεῖς, τοὺς ἱερεῖς καὶ Διακόνους γιὰ τὴν εὐλογητὴ παρουσία τους.

Εὐχαριστῶ τίς Ἀρχές τοῦ τόπου, οἱ ὁποῖοι παρεκάθησαν στό σημερινὸ γεῦμα πού παρατίθεται πρὸς τιμὴν Σας, ἐκφράζοντες μέ αὐτό τὸν τρόπο τὸν σεβασμὸ τους πρὸς τό παλαίφατο Πατριαρχεῖο τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τό Τίμιο Πρόσωπο τοῦ σεπτοῦ οἰακοστρόφου Του, τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων. Κατὰ τὴν πρόσφατη ἐπίσκεψή μου στὰ Γραφεῖα τους, Μακαριώτατε, ἔγινα ἀποδέκτης τῶν ἐκδηλώσεων ἐνθουσιασμοῦ καὶ σεβασμοῦ ὄλων, πρὸς τό ταπεινὸ μου πρόσωπο. Καὶ οἱ ἐκδηλώσεις αὐτές, ἦταν τόσο θερμές πού μοῦ ἔδιναν τὴν αἴσθησι, ὅτι μέ γνώριζαν ἐκ τῶν προτέρων. Αὐτό προκάλεσε μέσα μου αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης ἀπέναντι στήν ἀγάπη τους καὶ μέ καθιστοῦν περισσότερο ὑπεύθυνο στήν ἄσκησι τῶν καθηκόντων μου.

Ἐπίσης, αὐτὴ τὴν εὐλογημένη ἡμέρα εὐχομαι ἐκ βάθους καρδίας στήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας κ. Ἀμπντουλλάχ Ἴμπν Ἄλ Χουσαῖν ὑγεία, καὶ δύναμη στό δύσκολο ἔργο του, στήν εὐλογημένη αὐτὴ χώρα, τὴ χώρα τῆς εἰρήνης, τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀρμονικῆς

συννυάρξεως ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Κατακλείοντας τήν προσλαλιά μου, ὑψώνω ὄμματα ψυχῆς καί καρδίας πρὸς τόν τῶν ἀπάντων θεό καί Δεσπότη καί Κύριο λέγοντας:

«θεοφίλου τοῦ Μακαριωτάτου, θειοτάτου τε καί Παναγιωτάτου, Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ καί πάσης Παλαιστίνης, Συρίας, Ἀραβίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας καί Ἁγίας Σιών, πολλά τά ἔτη».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας